

kalde Mandskabet med 12 eller 24 Timers Varsel eller noget lignende; man vil give Regjeringen Ret til at gjøre et saadant Experiment, men i Reglen skal det ikke kunne stee; det er kun undtagelsesviis, det maa stee. — Det næste Vædringsforslag er jo ligefrem indlysende ifølge sin Ordlyd; det skal jeg ikke opholde mig ved. Til Slutning er der tilspiet, at under særlige Forhold kan Mandskabets Indkaldelse finde Sted ved Foranstaltninger, hvorom det Nærmere bestemmes ved Anordning. Jeg skal her bemærke, at det er en Selsfølge, at „Anordning“ er „kongelig Anordning“, ligesom det ogsaa i en tidligere Paragraph, hvor der er nævnt Anordning, er „kongelig Anordning“ (Afbrydelse). Det behøver ikke udtrykkeligt at hedde „kongelig“ Anordning, thi i Lovsproget bruger man meget ofte „Anordning“ istedetfor „kongelig Anordning“, men jeg skal foreslaae det tilspiet ved tredie Behandling. Denne Bestemmelse siger jo egentlig slet ikke Andet, end at Ministeren har Ret til at foretage en Foranstaltning, som han iforveien havde Ret til, og den er jo altsaa forsaavidt meget uskyldig. Til § 33 har et æret Mindretal, det ærede Mindretal, som i Formiddags har vundet saa mange Seire, stillet det Forslag, at den, der henhører til Hærens eller Søværnets Linie, behøver i Fredstid og under almindelige Forhold ikke Krigsbeskyttelses Tilladelse til at forfremmes til Befaren og overføres i Sørollen, hvorimod der i Ministerens Forslag netop staaer, at han behøver Krigsministerens Samtykke til at forfremmes til Befaren. Hele den øvrige Deel af Udvalget holder i denne Henseende med Lovudkastet, idet man siger som saa, at naar Staten har kostet Penge paa at uddanne en Mand enten i Hærens eller Søværnets Linie — f. Ex. til Søartillerist —, skal denne Mand ikke, fordi han tilfældig har faret 18 Maanedes tilfjæres, kunne blive fri for at indkaldes til den Tjenestehjælp, hvortil han er uddannet; Staten skal ikke forgjæves have anvendt sine Penge paa ham. En anden Ting er, at det kan stille sig saaledes, at det er naturligt for denne Mand, at han gaaer over i de Befarnes Klasse; i saa Tilfælde kan det stee ifølge Ansøgning; idet man har forudsat dette Tilfælde, har man sagt,

at det kan stee med Krigsministerens Tilladelse. Men man mener ikke, at en Mand, fordi han har faret 18 Maanedes, uden videre skal være berettiget til at sige: Den Uddannelse, Staten har bekostet paa mig, springer jeg over, og nu begynder jeg paa noget Nyt. — Vi komme nu til det store Vædringsforslag om de Befarnes Indkaldelse. Hele Udvalget er blevet enigt om at stille det, skjøndt der hos flere af Udvalgets Medlemmer har været nogen Betænkelighed med Hensyn til dette Forslag ligeoverfor Skibsarten, men det kan paa den anden Side ikke nægtes, at der er taget saavidt muligt alle de Forholdsregler, som kunde tages, for at den Stoppen, der vil finde Sted, skal blive saafort som muligt og til saå ringe Ulempe som muligt for Handel og Skibsfart. Paa den anden Side er det saa, at denne Indkaldelse vil være gavnlig for de Befarne, og denne sidste Grund har været saa overveiende, at Alle have sluttet sig om Vædringsforslaget, ligesom det ogsaa er tiltraadt af den ærede Minister. Kun er der et Mindretal, som stiller det ringe Forslag, at der istedetfor den 15de Marts skal staae den 20de Marts. Man skulde ikke troe, at et saadant Forslag skulde møde megen Modstand, men det har det dog gjort i Udvalget; det er jo ofte, at man absolut vil have sat Alt igjennem til Punkt og Prikke, hvad man har foreslaaet, og ikke kan nøies med Mindre. Jeg skal sige, hvorfor man har foreslaaet den 15de Marts forandret; det er, fordi det efter de Oplysninger, man har modtaget, i Almindelighed vil være fuldstændig umuligt at udføre den Gjæring, der skal udføres, i ringere end 20 Dage. Jeg kunde specificere, hvortil Tiden skal anvendes, men det skal jeg ikke gjøre, da det neppe vil føre til Noget. Der staaer ganske vist, at den hyderligere Indkaldelse, saavidt muligt, skal være afsluttet inden 15de Marts; den behøver altsaa paa ingen Maade at være afsluttet, men man skal ikke sige, at Noget saavidt muligt skal være steet til den og den Dag, naar de, der skulle gjøre det, sige, at det er umuligt at gjøre det i den Tid. Det eneste Diemed, som man kunde have og maastee har dermed, er, at den første Indkaldelse skulde begynde noget før; derved vilde Underholdningspengene blive noget større, og Muligheden af